

Svajonų
ROMANAI

Aistra

Knygute.lt

KAT CANTRELL

Aistringas nuotykis

2019 balandis–birželis

VIENTELIAI IR NEPAKARTOJAMI

Kat Cantrell
(Ketė Kantrel)

**AISTRINGAS
NUOTYKIS**

Trijų knygų serija
„Vieninteliai ir nepakartojami“
Antra knyga

Versta iš Kat Cantrell, One Night Stand Bride, 2017
© Kat Cantrell, 2017

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Miglė Puzarienė, vertimas iš anglų kalbos, 2019

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2019

ISBN 978-609-03-0485-3

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2019

1

Las Vegaso turizmo departamentui metas pakeisti šūkį, nes tai, kas nutiko Vegase, ten *nepasiliko*. Tiesą sakant, visi nuotyčiai paskui Hendriksą Harį parsekė namo į Šiaurės Karoliną ir pasklido visose įmanomose žiniasklaidos priemonėse.

Jis troško sugrąžinti praeitį, sužinoti burtažodį, kuris ištrintų viso miesto atmintį, ir gauti aspirino.

Bet teko pripažinti, kad fotografas puikiai užfiksavo jo ir Rozalindos Karpenter veidus. Nuotrauka buvo erotiška, bet ne pornografinė: akivaizdu, kad jiedu visiškai nuogi, bet visos nepadorios vietelės taktiškai pridengtos. Stebuklas, dėl kurio ją ir buvo leista spausdinti. Vienas iš milijono kadru. Matyti net garai, kylantys iš karšto kubilio.

Fotografas pasitaikė geroje vietoje netinkamu laiku, todėl sėkmė nuo Hendrikso nusisuko.

Jis buvo įsitikinęs, kad pamačiusi nuogo savo sūnaus ir vieno turtingiausių Šiaurės Karolinos žmonių dukters nuotraukas mama gaus širdies smūgį. Tuo labiau kad perspėjo Hendriksą ne-

nusimesti drabužių, kol baigsis rinkimai į gubernatoriaus postą.

Likimas iš Hendrikso pasišaipė. Širdies smūgio nebuvo – anaipol. Motina džiūgavo. Ji apsidžiaugė, kad sūnus susigiedojo su Polio Karpenterio dukrele. Netverdama savo kailyje sugebėjo įtikinti Hendriką, kad vestuvės su Rozalinda viską pataisytų.

Kadangi dėl kilusio skandalo kaltas buvo jis pats, jam teko ir kompensuoti padarytą žalą, – *taip* ar panašiai išrėžė motina. Karpenterių šeima sena ir turtinga, turi didžiulę įtaką, o tai sudarytų puikią atsvarą neseniai praturtėjusiems Hariams.

Keikdamasis mintyse – jis per daug gerbė ir mylėjo savo mamą, kad burnotų garsiai, – Hendriksas griebėsi užduoties susisiekti su Roze. Nuogi jūdviejų pašdykavimai Vegase buvo tik vienos nakties nuotykis. Dabar reikia ją įtikinti, kad pritartų motinos planui.

Hendriksas vedyboms ne itin prieštaravo, nes jos galėjo išspręsti ne vieną problemą. Todėl dabar jo tikslas buvo gauti tvirtą Rozės taip į klausimą *Ar tekėsi už manęs?*

Vienintelė kliūtis – jis nuo tos nakties su mergina nesikalbėjo, o jie abu sutarė, kad

daugiau nebesimatys. Smulkmena. Kai Hendriksas ką nors įsikala į galvą, retai kuri kliūtis nedingsta jam iš po kojų.

Jam nusišypsojo sėkmė. Rozė nebuvo užblokavusi visų internetinių parazitų, todėl viename tinklalapyje, siūlančiame už gerą kainą surasti bet ką, aptiko jos adresą. Hendriksas tokiam reikalui pinigų negailėjo.

Užuoat paėmęs automobilį su vairuotoju Hendriksas pats nuvažiavo prie namo Fajetvilio gatvėje, kur gyveno Rozalinda Karpenter. Kol planas neįgyvendintas, atvažiuoti ištaigingai atrodė neprotinga. Po to, kai ji pasakys *taip*, žinoma, bus padaryta daugybė laimingos poros oficialių nuotraukų. Ir jose jiedu bus su drabužiais.

Hendrikso motina ne visai suprato, kaip sunkiai sūnus dirbo, kol jo raumenys tapo verti vidurinių žurnalo puslapių. Kaip apmaudu, kad tokia įspūdinga nuostabios nakties su karšta mergina nuotrauka padarė tiek žalos ponios Henris kampanijai, paremtai šeimos vertybėmis.

Pro apsaugos postą jis prasmuko pasitelkęs žavesį – žmonės Hendriksą pamėgdavo akimirksniu ir tuo jis kartais pasinaudodavo.

Paskui kantriai laukė, kol atsiras žmogus, turintis teisę pakilti į Rozės aukštą, ir išklausęs jo sielvartingą istoriją priims į liftą.

Po penkiolikos minučių jis jau beldėsi į panelės Carpenter duris.

Reikia pripažinti, kad atidariusi duris ji nė nemirktelėjo.

Sumirksėjo Hendriksas.

Gerasis Dieve. Kaip jis galėjo pamiršti, kokia ji nuostabi?

Geidulingumas plūdo nuo jos potvynio bangomis, skandino, kol Hendriksas nebesuprato, kur išnerti, bet dėl to galvos nesuko, nes iškilti į paviršių dabar jam mažiausiai rūpėjo. Rozė užkišo tamsių plaukų sruogą už ausies, ir nebesuvaldydamas pojūčių Hendriksas godžiai įtraukė oro. Papūtusi putlias lūputes mergina šelmiškai jį nužiūrėjo.

- Tu nelabai laikaisi instrukcijų, - sumurkė ji ir atsirėmusi į duris atmetė vieną koją. Hendrikso dėmesys iškart nukrypo į gundantį ruoželį, blykstelėjusį pro ilgą platų sijoną.

- Tavo prasta atmintis, - linksmai atsiliepė jis ir negalvodamas apie savo apsilankymo tikslą nusišypsojo. - Kiek pamenu, tavo nurodymams paklusau kaip vergas. *Greičiau,*

smarkiau, paimk mane iš nugaros. Neprisime-
nu nė vieno tavo paliepimo, kurio nebūčiau
įvykdęs.

Vienas tamsus antakis pakilo.

- Tik tą, kai sakiau, kad nuotykis Vegase bus
vienkartinis, - priminė Rozalinda ir kreivai šyp-
telėjo. - Kad dėl rimtų priežasčių negalime
susitikinėti namuose. Tu pats sutikai.

Hendriksas tik šyptelėjo.

- Na, jei ketini taip smulkiai nagrinėti, gerai.
Bet vis tiek nepaklusau tik vieną kartą.

- Tuomet, kiek suprantu, liko tik paklausti,
kuo nusipelniau tokios garbės? - Tada jau ji
sumirksėjo. - Ko gero, turėčiau perfrazuoti
klausimą, nes staiga apėmė nuojauta, kad vi-
zitas nebus draugiškas.

Ką čia nuslėpsi, kai dėl skandalo kalti jie abu
ir turi teisėtą norą padėti ištaisyti. Tačiau
Hendriksas vis tiek pirmiausia pasigėrėjo jos
supratingumu. Nors didžioji dalis Rolio, Dara-
mo ir Kerio apylinkių damų mano priešingai,
Hendriksas pastebi ne tik fizinius moterų pri-
valumus.

Rozės protas jį kaitino. Ji pastebėdavo po-
tekstę tuose dalykuose, kuriuos daugelis žmo-
nių linkę suprasti tiesiogiai. Labai žavi savybė.

Hendriksas iki šiol nesuprato, kodėl jiems suartėti prireikė kelionės į Vegasą, jei šiek tiek pažįstami buvo jau daugelį metų.

- Matei nuotrauką, - suprato jis.

- Kaip ir pusė rytinės pakrantės. Tačiau ji jau savaitę mirga laikraščiuose. - Rozė greitomis nužvelgė Hendriksą nuo galvos iki kojų ir stabtelėjo lyg pamačiusi ką nors verta dėmesio. - Nesuprantu, kodėl mane susirasti sugalvojai kaip tik dabar.

Ta vieta, kur įsmigo karštas žvilgsnis, pabudo akimirksniu, aštriai pervėrė prisiminimai, kaip lietė Rozę lūpomis, bučiavo, laižė ir gardžiavosi visu nuostabiu jos kūnu.

- Kažkaip teks taisyti pagedusią atmintį, - suurzgė Hendriksas ir atsilygino jai tokiu pat karštu žvilgsniu, - jei jau žiūrėdama į nuotrauką neužsimanai visko pakartoti.

Rozė sunėrė rankas ant prigludusios palaidinės ir Hendrikso apetitas dar labiau išaugo.

- Mano atmintis gera, galiu pripažinti, kad tavo reputacija turi rimtą pagrindą. Tačiau ko jau ko, bet pakartojimo tikrai nebus. Las Vegasuose pašėlioju paskutinį kartą. Juk tau sakiau.

Tikrai sakė. Ir ne kartą. Kai buvo nuogi jos lovoje. Ir dar kartelį duše. Po visos nakties iš-

dykavimo Hendriksas vos neprašio savo draugo Džono vestuvių. Tačiau paliko nuostabią partnerę ir nuskubėjo į koplyčią pačiu laiku, tikėdamas, kad daugiau jos gyvenime nebesutiks, – kaip Rozė ir buvo pageidavusi.

Jo motina, turbūt būsimoji Šiaurės Karolinos gubernatorė, tokias mintis išsklaidė. Prireikė vos savaitę pasigrumti su pasekmėmis, ir Hendrikso galvoje įsitvirtino mintis, kad geriausias priešnuodis – vestuvės. Šiuo metu jis mamos sumanymui visiškai pritarė. Liko pasiekti, kad mintį palaikytų Rozė.

– Štai kaip yra. Tos nuotraukos iš viso neturėjo būti. Bet atsirado. Todėl mums tenka švelninti pasekmes. Mamos žmonės mano, kad lengviausia to pasiekti būtų mums susituokus. Tik iki rinkimų. Jie sutarė, kad paskui galėsime skirtis.

Rozė nusikvatojo ir nuo šilkinio balso sukietėjo visos vietos, kurias ji ir taip jau buvo paveikusi žvilgsniu, paprasčiausiai stovėdama priešais tokia geidulinga ir nuostabi.

– Tavo mamos žmonės, Hendriksai? Kaip rafinuota.

– Tarsi tavo tėtis žmonių neturi.

Karpenterių baldai – vienas stambiausių

verslų pasaulyje. Jos tėvas kompanijai vadovauja jau trisdešimtį metų – nuo tada, kai gavo diplomą. Jis tikrai turi žmonių.

Šypsena nuo jos veido dingo akimirksniu.

– Mano tėvelio žmonės neplepa tokių nesąmonių kaip *santuoka – geriausias nesamos problemos sprendimas*. Šitas pokalbis man darosi nuobodus, turiu, ką veikti, todėl atleisk...

– Ne taip greitai. – Hendriksas įkišo pėdą Rozei nespėjus užtrenkti durų tiesiai prieš nosį. Laikas keisti taktiką. – Leisk pavaišinti tave gėrimu ir pasikalbėkime kaip du suaugę žmonės.

– Kurgi. Tu ir alkoholis sukuriate labai racionalią atmosferą.

– Oi. Čia jau beveik prisipažinimas, kad varau tave iš proto. – Viskas baigta. – Jai beveik pasisekė stumtelėjus duris patraukti jo koją, bet net ir gavęs smūgį Hendriksas nesitraukė.

– Palauk, Roze. – Jis pakeitė toną, sakantį *tu man nepajėgi atsisirti, net jei pati taip galvoji*. – Prašau, duok man minutėlę, o tada galėsi panorėjusi kad ir pirštus nukandžioti.

– Ar žodis *santuoka* dar kartą išskris tau iš burnos?

Hendriksas dvejojo. Jei ne, jam nėra prasmės čia pasilikti. Tačiau jam Rozės reikia labiau, nei Rozei jo. Svarbiausia, kad ji to nesuuostų.

- Argi taip jau blogai pasikalbėti apie galimą mūsų šeimų susiliejamą, kuris būtų naudingas mums visiems? Tuo labiau tos nuotraukos šviesoje.

Rozė nenusiramino, bet Hendriksas suprato patraukęs jos dėmesį. Toliau kalbėti apie abi-pusę trauką netikslinga. Įsidėmėjo. Todėl remis logika.

- Ar gali nuoširdžiai tvirtinti, kad nepatyrei jokių pasekmių po mūsų... nesantuokinio ryšio? - paklausė jis. - Aš tikrai patyriau - kitaip nestovėčiau ant tavo durų slenksčio. Žinau, kad sutarėme daugiau nesusisiekti. Žinau, dėl kokios priežasties taip nusprendei. Bet dabar situacija pasikeitė.

Tačiau priežastys išliko nepakitusios. Susitarė daugiau nesimatyti norėdamas apsisaugoti. Gana savanaudiška.

Jiedu su Roze buvo tarsi pakliuvę į vieną miško gaisrą. Abu pražuvo liepsnose ir, kalbant atvirai, per vieną naktį su Rozalinda Kar-penter jis padarė daugiau gašlių dalykėlių nei su dešimčia paskutinių turėtų moterų.

Tačiau kai saulė patekėjo, viskas baigėsi. Hendriksas laikėsi griežtos vieno karto taisyklės, kurios niekada nelaužydavo, ir ne vien dėl priesaikos, kurią davė mokydamasis paskutiniame Djuko universiteto kurse. Jis tuomet prisiekė niekada nepamilti – gyvenime ir taip daug kartų buvo atstumtas, o geriausias būdas išvengti skausmo – tai vengti intymumo.

Seksas jam patiko. Ir tiko. Tačiau intymumas šiame lošime draudžiamas. Tą Hendriksas garantavo be jokių svarstymų.

Tik atkakliai verčiamas motinos jis padarė Rozei tą vienintelę išimtį.

– Grįžkime prie santuokos idėjos. Ar santuoka turėtų likviduoti pasekmes? Žiūrint mano akimis, viso skandalo priežastis esi tu. Ką išlošiu aš?

Tarsi ne ji pirmoji priėjo prie Hendrikso šokių *Calypso Room* aikštelėje, ne ji nurenginėjo Hendrikšą padūmavusiomis akimis ir vos jų kūnams susilietus nusprendė pratęsti vakarą.

Na, bent jau neneigia, kad nuotrauka ir jai sukėlė šiokių tokių nepatogumų. Jei taip, Hendriksas jai tą faktą primins šį vakarą, apie antrą valandą nakties. Rozė prisipažins irgi ieškojusi galimybės atsikratyti skandalingos

Karponenterio dukrelės etiketės. Nuotrauka ne-
labai padėjo. O štai garbinga santuoka suveik-
tų.

Tą Hendriksas numatė.

- Tavo pliusas - Helena. Tapsi būsimosios
Šiaurės Karolinos gubernatorės marčia. Nie-
kaip nesuprantu, kodėl priešini esi.

- Ir tu priešintumeisi, - ji mostelėjo galva. -
Man baisiai smalsu. Kokios naudos gausi tu?

Teisėtumą. Tai jo pasaulyje užsitarnauti ne-
lengva. Šeimai priklausantis tabako parduotu-
vių tinklas nėra labai gerbiama industrija, o jis
- pavainikis sūnus žmogaus, kuris jo niekada
nepripažino.

Tačiau atsakė kitaip:

- Seksą.

Rozė išpūtė akis.

- Melagis. Kad moteris panorėtų apsinuoginti,
tau tikrai nebūtina veltis į tokius sandėrius.

- Laikysiu komplimentu.

Hendriksas kilstelėjo antakius norėdamas
nuslėpti, kaip nesaugiai staiga pasijuto. Ir kaip
ji perprato lengvabūdišką atsakymą?

Štai, pasirodo, ką gauni kartu su sumania
moterimi.

- Be reikalo....